

עוגייה אחר עוגייה

■ היצירות בתערוכת הווידאו הקבוצתית "הקיים באמת" בוחנות תופעות על גבול האבסורד. לפעמים הן מצליחות להקרין תחושת השחרור

דנה גילרמן

ברוח אירוועי ה"ווידאו זון" - הביאנלה לאמנות וידאו שתפתח השבוע (ראו בהמשך) - תיפתח היום בגלריה ברוורמן בתל אביב (השרון 12) תערוכת וידאו קבוצתית, "הקיים באמת". משתתף בה אמן אחר מישראל - שחר מרקוס - והיתר אמניות בינלאומיות: קלייר לנגן מאירלנד, קטרדינה קוזירא מפולין וקייט גילמור מארצות הברית.

על פי הצהרת הכוונות, האמנים בתערוכה בוחנים בעי בודותיהם "תופעות שונות על גבול האבסורדיות". לא בטוח שהמלה אבסורד מתאימה לכל אחת מהיצירות, אך בהחלט אפשר לומר שכמעט בכלן מוצגים מצבים קיצוניים, שאינם נחווים באופן יומיומי. בכמה מהן נוצרת חוויה אסתטית יוצאת דופן, כמו בסרטה היפהפה של לנגן, שנע בין תצלומי גוף בראשית לתצלומים כמעט מופשטים.

קטרדינה קחירה (למעלה) וקייט גילמור בגלריה ברוורמן בתל אביב

ממנו עוברים לאבסורד המגוחך, הכל כך מקומי, בעבורי תו של מרקוס. העיטורים על מדי הצבע של מרקוס מתגלים כעוגיות. בזמן שהוא מדקלם את חזונו של הנביא יחזקאל - "אבות אכלו בוסר ושיני בנים תקהנת...", הוא דוחף לפיו עוגייה אחר עוגייה. הסוף כמובן בלתי נמנע העוגיות, שכבר נהפכו לעיסה, נפלטות מפיו החוצה.

חבל שהעבודה של מרקוס מוצבת סמוך לזו של לנגן, שכן תחושת ההיקסמות שאופפת את הצופה לנוכח סרטו של לנגן מתפוגגת באחת מול הציניות המקומית של מרקוס: נדמה שהי מעבר החד הזה פוגם בעבודה של מרקוס.

על גבי מסך קטן בקומה השנייה של הגלריה מוצגת עבודה חדשה של גילמור, שזורקת את כל הפציה דרך פתח ברצפה, והם נערמים באופן אחר לגמרי בחלל אחר. עבודתיה של גילמור מזמינות את השימוש בקלישאה "ראית עבודה אחת, ראית את כולן". תמיד היא מופיעה בהן במין חן מסורבל ועושה פעולות אוטוריות למדי, שלא ברור מה תכליתן. עם זאת, אפשר לומר עליה משהו נוסף: הרישול המכוון, הפעולות הקטנות והנואשות והחינניות שלה תמיד מצליחים לשעשע. בחלל התחתון של הגלריה מוצג מיצב הווידאו "Crime & Punishment" של קוזירא. היא מתעדת קבוצת שחקנים לובשי מסיכות שמדמים את עצמם למעין יחידת קומנדו. הם יורדים ללא הפוגה, מפוצצים דברים, מרכיבים טילים (שמזכירים רים מאוד את הקסאמים המקומיים) ועושים כל מיני פעולות אויליות אחרות. הכל נראה כמו משחק ילדים חסר סיבה ותוצאה, ובאופן די אבסורדי יש גם משהו מפתה בתחושת השחרור שהיצירה מקרינה.